

יצפין. אשרי הוא מי שמכונן בהם להוריד חכמה ועשר לשכינה, שנאמר בה קדשה לך ישלשו, שפך היא הסגלה שלהם, להוריד חכמה ועשר.

אשריו מי שלא נוטל שכר לעצמו, אלא שמלמד הסגלות הללו אל השכינה, שאותן סגלות הן של בעלה שמוריד אותן אליה. ו'ו'ו' פתר תפארת יסוד. משום שפטר הוא יו"ד שעולה לחשבון כ', ששם ו'. שתי ווי"ם רמוזות באות וא"ו. וכל שלש הווי"ם כלולות בצדיק ח"י העולמים, שפך עולות שלש ווים כחשבון שמונה עשרה, וזהו וברכות לראש צדיק.

ושלש הווי"ם הללו, סגלתן ליחד את השכינה עם הקדוש ברוך הוא, וזהו לקרב רחוקים, שהם אורחים, שבהם קפצה הארץ ליצקב, שהאות ו' היא דרך. זהו שכתוב (במדבר כד) דרך כוכב מיעקב. דרך הנשר בשמים. קפיצת הדרך שכינה. שבווי"ם הללו קפצה הדרך לבעלה, והוא ישיש כגבור לרוץ ארח אליה. ובגלגלם נאמר (משלי א) דרכיה דרכי נעם.

ומצד האות וא"ו מן שם בן שבעים ושתיים עושה שתיים עשרה דרכים בים, שעברו ביניהם שנים עשר שבטים, ששלשה שמות הם בויסע ויבא ויט, והם וה"ו אנ"י וה"ו. וראשי תבות שלהם וא"ו. הים באמצע א' אלף בינה, ותמצא אותה. ובחוק של שתי הווי"ם הללו בוקע השמש רקיעים ועושה בהם שתיים עשרה דרכים ברקיע, שנאמר בו ואתה תשמע השמים. וחמש עשרה י"ה ואחת עשרה ו"ה עולה חשבונם שלש מאות ארבעים ושש. פעל בכ"ח

חכמתא ועותרא לשכינתא, דאתמר בה קדשה לך ישלשו. דהכי איהו סגולתא דילהון לנחתא חכמתא ועותרא.

זבאה איהו מאן דלא נטיל איהו אגרא לגרמה, אלא דאוליה סגלות אלין לגבי שכינתא דאלין סגלות אלין דבעלה דנחתא לון לגבה. ו'ו'ו' פתר תפארת יסוד. בגין דכתר איהו יו"ד דסליק לחשבון כ' דתמן ו' תרין ווי"ן רמיזין באת וא"ו. וכלהו תלת ווין פלילין בצדיק חי עלמין. דהכי סלקין תלת ווין פחשבון ח"י. והאי איהו וברכות לראש צדיק.

ואלין תלת ווין סגלה דילהון ליחדא שכינתא עם קודשא בריה הוא. והאי איהו לקרב רחוקים דאנון ארחים, דבהון קפצה ארעא ליצקב. דאת ו' דרך איהו. הדא הוא דכתיב (במדבר כד יז) דרך כוכב מיעקב. (משלי ל יט) דרך הנשר בשמים. קפיצת הדרך שכינתא. דבאלין ווין קפצת אורחא לגבי בעלה. ואיהו (תהלים טו) ישיש כגבור לרוץ ארח לגבה. ובגיניהו אתמר (משלי א ג) דרכיה דרכי נעם.

ומסטרך דאת וא"ו מן שם בן ע"ב עביד י"ב אורין בימא, דאעברו ביניהו י"ב שבטין דתלת שמהן אנון, בויסע ויבא ויט. ואנון וה"ו אנ"י וה"ו. ורישי תבין דילהון וא"ו. ימא באמצעיתא א' אלף בינה ותשפח לה.

ובתקפא דתרין ווי"ן אלין, בקע שמשא רקיעין ועביד בהון י"ב אורחין ברקיע דאתמר ביה (מ"א ח לד) ואתה תשמע השמים. וחמש סרי י"ה וחד סרי ו"ה סלקין חשבניהון שמ"ו. פעל בכ"ח מ"ה דסלקין לחשבון שמים לעלא עשר מיני תלים דכלילין בעשר אתון דשמא מפרש וסלקין מ"ה. ועם

שְׁעוּלִים לְחֻשְׁבוֹן שְׁמַיִם לְמַעַל
 י מִיְנֵי תַלְמִים שְׁכֻלִילִים בְּעֶשֶׂר
 אוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ וְעוֹלָם
 לְמִ"ה, וְעַם שְׁמ"ו - שְׁצ"א. וְזֶהוּ
 וְאָמְרוּ לִי מִ"ה שְׁמ"ו. כִּי לֹא יִטַּשׁ
 ה' אֶת עַמּוֹ בְּעַבְרוֹ שְׁמוֹ הַגְּדוֹל.
 דְּלֵג מִ"ה מִ"ה מְשֻׁמוּ, נִשְׁאָר רַנ"ו.
 חֶסֶר מִ"ד מְשֻׁמִּים, נִשְׁאָר שְׁמוּ,
 בּוֹ שְׁבוּעָה (ישעיה סג) כִּי יוֹם נָקַם
 בְּלַבְי, כְּחֻשְׁבוֹן דָּם, לְקַיֵּם בּוֹ
 כִּי דָם עֲבָדְיוֹ יִקָּם.

שְׁמ"ו עִם דָּם - שְׁמַיִם. חֶסֶר אֶחָד
 לְמִ"ה וּמִ"ה אֶחָד בְּתוֹסֶפֶת א',
 לְהִרְאוֹת שֶׁהַפֶּל אֶחָד. הָרִי כָּאֵן
 הַסּוּד שֶׁל שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת יְה"ו
 מְשֻׁלְשִׁים. וּמִשָּׁם בָּנִים חַיִּים
 וּמְזוֹנֹת. חַיִּים - הַחֻכְמָה תַּחֲיָה
 בְּעֵלְיָה. מְזוֹנֹת - (תהלים קמה) פּוֹתַח
 אֶת יָדֶיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן,
 וְהִיא הָאֵם הָעֵלְיוֹנָה. בָּנִים - בֶּן
 י"ה. וְהִיא יָד רַמָּה, הַבִּינָה
 שְׁאוֹתִיּוֹתֶיהָ יְה"ו, וּמִן יו"ד יוֹצֵא
 יְהו"ה. וּמִן ה' יוֹצֵא אֱלֹהֵינוּ. וּמִן
 וּא"ו יְהו"ה שְׁהֵם י"ד אוֹתִיּוֹת,
 וְרַמְזוֹת בְּקַרְיַת שְׁמַע, שְׁשֵׁם
 יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, וְהַפֶּל אֶחָד.
 ח'ה'ה הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה,
 שְׁלֻמוֹתֶם שֶׁל שְׁלֹשָׁה יְה"ו יְה"ו
 יְה"ו שְׁרַמְיֹתֶם אֱהִי"ה אֱהִי"ה
 אֱהִי"ה, שְׁנֹאמַר לְמֹשֶׁה הֲרַמְזוּ
 שְׁלֵהֶם בְּפִסּוּק הַזֶּה, (שְׁמוֹת א) וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה אֱהִי"ה אֲשֶׁר
 אֱהִי"ה וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֱהִיָּה שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם.
 שְׁמָא שְׁהוּא י"ו שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה
 פְּעֻמִּים י"ו וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה פְּעֻמִּים
 ו"י, הֲרַמְזוּ שְׁלֵהֶם בְּאוֹת א' כְּמוֹ
 זֶה א', רֹמְזוּ יו"י, זֶהוּ א וַיִּיַּצֵּר

(חֶסֶר כָּאֵן).

וְעוֹד, וְהַמְשַׁכְּלִים יְזַהְרוּ, אֵלוּ
 שְׁשֵׁים רְבּוּא בְּעֵלֵי הַמְשַׁנָּה
 שְׁלֻמְעֵלָה, וְאֵלוּ שְׁשֵׁים רְבּוּא
 בְּעֵלֵי הַמְשַׁנָּה שְׁלֻמְטָה, וְאֵלוּ
 שְׁשֵׁים רְבּוּא שֶׁל מְלָאכִים, וְאֵלוּ שְׁשֵׁים רְבּוּא שֶׁל פּוֹכְכִים, כְּלָם יְזַהְרוּ כְּאוֹתוֹ שְׁנֹאמַר פְּנֵי מֹשֶׁה

שְׁמ"ו שְׁצ"א. וְהִיא אִיהוּ (שְׁמוֹת ג יג) וְאָמְרוּ לִי
 מִ"ה שְׁמ"ו. (ש"א יב כב) כִּי לֹא יִטַּשׁ ה' אֶת עַמּוֹ
 בְּעַבְרוֹ שְׁמוֹ הַגְּדוֹל. דְּלֵיג מִ"ה מִ"ה מְשֻׁמוּ
 אֲשֶׁתֹּאֵר רַנ"ו חֶסֶר מִ"ד מְשֻׁמִּים אֲשֶׁתֹּאֵר שְׁמוֹ,
 בִּיה אֲמָאָה (ישעיה סג ד) כִּי יוֹם נָקַם בְּלַבְי, כְּחֻשְׁבוֹן
 דָּם, לְקַיֵּם בִּיה (דְּבָרִים לב מג) כִּי דָם עֲבָדְיוֹ יִקָּם.
 שְׁמ"ו עִם דָּם שְׁמַיִם. חֶסֶר חֵד לְמִ"ה וּמִ"ה
 בְּתוֹסֶפֶת א' לְאַחְזָאָה דְּכֻלָּא חֵד. הָא
 הָכָא רְזָא דְתַלְתַּת שְׁמָהֵן יְה"ו מְשֻׁלְשִׁים. וּמִתְמַן
 בְּנֵי חַיִּי וּמְזוֹנֵי. חַיִּי, (קהלת ז יב) וְהַחֻכְמָה תַּחֲיָה
 בְּעֵלְיָה. מְזוֹנֵי (תהלים קמה טז) פּוֹתַח אֶת יָדֶיךָ
 וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן. וְאִיהוּ אֲמָא עֲלָאָה.
 בְּנֵי, בֶּן יְהוּ. וְאִיהוּ יָד רַמָּה בִּינָה דְאַתְוֹן דִּילְהָ
 יְהוּ וּמִן יו"ד נְפִיק יְהו"ה. וּמִן ה' נְפִיק
 אֱלֹהֵינוּ וּמִן וְא"ו יְהו"ה דְאַנּוֹן י"ד אֲתְוֹן,
 וְרַמְיֹזִין בְּקַרְיַת שְׁמַע. דְתְמַן יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ
 יְהו"ה וְכֻלָּא אֶחָד (דף קכד ע"א).

ח'ה'ה' שְׂכִינְתָא תַּתְּאָה שְׁלִימוּ דְתַלְתַּת יְה"ו יְה"ו
 יְה"ו, דְרַמְיֹזוּ דִילְהוֹן אֱהִי"ה אֱהִי"ה
 אֱהִי"ה דְאַתְמַר לְמֹשֶׁה רְמִיזוּ דִילְהוֹן בְּקַרְא
 דָּא, (שְׁמוֹת ג יד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה אֱהִי"ה
 אֲשֶׁר אֱהִי"ה וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֱהִי"ה שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם. שְׁמָא דְאִיהוּ י"ו י"ו
 שִׁית עֶשֶׂר זְמַנִּין י"ו וְשִׁית עֶשֶׂר זְמַנִּין ו"י רְמִיזוּ
 דִילְהוֹן בְּאֵת א' כְּגוֹנָא דָּא א' רְמִיזוּ יו"י דָּא
 אִיהוּ א וַיִּיַּצֵּר (חֶסֶר כָּאֵן).

וְעוֹד וְהַמְשַׁכְּלִים יְזַהְרוּ, אֵלִין שִׁיתִין רְבּוּא
 מְאִרֵי מִתְנִיתִין דְלַעֲלָא. וְאֵלִין שִׁיתִין
 רְבּוּא מְאִרֵי מִתְנִיתִין דְלַתְתָּא. וְאֵלִין שִׁיתִין
 רְבּוּא דְמְלָאכִין. וְאֵלִין שִׁיתִין רְבּוּא כּוֹכְבֵיא.
 כְּלָהוּ יְזַהְרוּ כְּהוּא דְאַתְמַר פְּנֵי מֹשֶׁה כְּפְנֵי
 חֻמָּה. כְּלָהוּ יְזַהְרוּ בְּחַבְרָא דָּא. בִּיה יְזַהְרוּ
 שְׁשֵׁים רְבּוּא שֶׁל מְלָאכִים, וְאֵלוּ שְׁשֵׁים רְבּוּא שֶׁל פּוֹכְכִים, כְּלָם יְזַהְרוּ כְּאוֹתוֹ שְׁנֹאמַר פְּנֵי מֹשֶׁה

במלולילה. פלהו זיהרו בכתיבתה. בהאי ספרא
 כזהר הרקיע. ועל שמה אתקרי ספר הזהר
 בדיוקנא דעמודא דאמצעייתא, דאיהו ספר
 דזהר דילה מאמא עלאה דאיהו זהר. ובה
 אוקמוה רבנן איזהו חכם המבין דבר מתוך
 דבר. ואיהו זהר דנהרא בלב דרעיא מהימנא,
 זהרא בל"ב אלהים דעובדא דבראשית.

ועמודא דאמצעייתא אתקרי עלאה על שית
 רקיעין, תלת מפאן ותלת מפאן,
 ואיהו באמצעייתא, רביעאה לכל תלת
 ושביעאה לכל שית. ועלה אתמר (בראשית א ח)
 ויקרא אלהים לרקיע שמים, כליל אש ומים,
 מה דלא קרא הכי לשאר רקיעים אלא ליה
 ממש ורעיא מהימנא בדיוקנה.
 פתח ואמר רבון עלמין יהא רעוא דילך
 לאכללא עלאין ותתאין בספרא דא.
 ולאשתפחא כל חד וחד ביה בין בכתיבה בין
 בדבורא, בחילא דשמך יהו"ה ובכל הוין
 דנהרין מנה, ובכל שמך וכונויין דילה דכלהו
 זיהרו מנה.

הבי יהון פלהון עלאין ותתאין דאדפרון בהאי
 חבורא, זהירין משמך ומהוויין דילה
 כזהר דנהיר ברקיעא. והב רשו לכל מאן
 דאדפיר בספרא דא בחילא דשמך, לאזדמנא
 מיד ביה כהרף עין לגלאה ביה כל חד וחד
 מלין יקירין ורזין גניזין, קמי שכינתא דאיהי
 יחידה בגלותא, לאנהרא משמך בהאי חבורא
 ולאשתפחא עמך בהאי חבורא, לאתקשטא
 ביה לגבך בכמה קשוטין, לקיים ביה (בראשית ט
 טו) וראיתיה לזכר ברית עולם.

קם רעיא מהימנא על רגלוי ואמר רעין קדישין
 אברהם יצחק ויעקב ואדם קדמא ואהרן
 ודוד ושלמה. למה אתון דמיכין אתערו לגבי

אמר, רועים קדושים, אברהם